

lighed for personer, strukturpolitik og landbrug; og endelig klar hensyntagen til de finansielle aspekter af et kandidatlands tiltrædelse af EU. Det er klart, at det fælles mål for forhandlingerne er medlemskab af EU, men det bliver understreget, at forhandlingerne er en åben proces, og at vi ikke kan garantere resultatet på forhånd.

Ved optagelse af et nyt medlem i EU skal der tages fuldt hensyn til alle Københavnskriterierne, og disse Københavnskriterier fastslår, at det er en forudsætning for medlemskab, at kandidatlandet har stabile institutioner, som garanterer for demokrati, retsstatsforhold, menneskerettigheder samt respekt for mindretal og beskyttelse af mindretal. Det er en betingelse, at kandidatlandet har en velfungerende markedsøkonomi samt evne til at klare konkurrencepresset og markedskræfterne i EU, og det er en betingelse, at kandidatlandet er i stand til at påtage sig medlemskabsforpligtelserne og har en administrativ kapacitet til effektivt at anvende og gennemføre gældende EU-ret.

Kl. 14.20

Det er også sådan, at i så vel EU's som kandidatlandenes almindelige interesse skal EU's evne til at optage nye medlemmer indgå i overvejelserne. Det vil altså sige, at det ikke er nok, at Tyrkiet opfylder alle betingelserne. EU skal også være parat til at optage Tyrkiet.

Nu er forhandlingerne med Tyrkiet startet. Vi er blot ved starten af, hvad der vil blive en lang forhandlingsproces, og så vel EU som helhed som Danmark vil som hidtil nøje overvåge udviklingen i Tyrkiet under forhandlingsprocessen med Tyrkiet.

Jeg synes også, det er vigtigt at gøre opmærksom på, at hvis Tyrkiet en dag skal blive medlem af EU, er det nødvendigt, at Tyrkiet gennemgår en omfattende reformproces. Det vil kræve grundlæggende reformer af det tyrkiske samfund på mange centrale områder. Tyrkiet skal gennemføre mere end 80.000 sider EU-lovgivning i tyrkisk lov, og derfor er det også vigtigt at være opmærksom på, at hvis det sker, vil det i givet fald være et helt anderledes Tyrkiet end det, vi kender i dag.

Formanden:

Tak til statsministeren.

Jeg gør lige opmærksom på, at vi ikke giver plads til korte bemærkninger, før vi er færdige med besvarelsen af forespørgslen og går i gang med forhandlingen.

Så er det udenrigsministeren for at besvare forespørgslen.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Som statsministeren nævnte, indledtes optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet den 3. oktober 2005.

Der blev i Rådet forhandlet til det sidste om den præcise udmøntning af Det Europæiske Råds beslutning vedrørende forhandlingsrammen for Tyrkiet, som var udstukket i december, og fra dansk side er der god grund til tilfredshed med resultatet. Rammen fastlægger en stram og forsvarlig proces. Statsministeren har allerede nævnt nogle hovedelementer i forhandlingsrammen, men lad mig dog tilføje nogle.

Forhandlingerne er en åben proces, hvis resultat ikke kan garanteres på forhånd. Før Tyrkiet kan blive medlem af EU, skal Københavnskriterierne opfyldes fuldt ud; heri indgår EU's såkaldte absorptionskapacitet. Hvis Tyrkiet ikke kan eller ikke vil leve op til de mange konkrete betingelser for EU-medlemskab, skal det sikres, at Tyrkiet gennem de stærkeste mulige bånd forankres fuldt ud i de europæiske strukturer. Det vil sige, at EU under alle omstændigheder vil søge at fastholde Tyrkiet på reformkursen, og dette støtter regeringen naturligvis helhjertet.

Helt enkelt formuleret drejer forhandlingsprocessen sig om at sikre, at Tyrkiet lever op til EU's fælles love, regler og krav. Forhandlingsrammen giver mulighed for anvendelse af kriterier, de såkaldte benchmarks, for lukning og åbning af de enkelte forhandlingskapitler, hvor det måtte være relevant. Fra dansk side lægger vi vægt på, at der stilles klare krav om, hvad Tyrkiet skal leve op til i forbindelse med de enkelte kapitler. Det er selvfølgelig i både EU's og Tyrkiets egen interesse.

Den løbende forhandlingsproces er meget teknisk. Den omhandler de enkelte politikområder i EU-samarbejdet ned i mindste detalje, og det skal jeg ikke trætte med her. Et væsentligt element vil være at opnå enighed om, hvilke overgangsperioder og undtagelser m.v. der skal gælde i tilfælde af tyrkisk medlemskab af EU.

Det fastslås i forhandlingsrammen, at der kan overvejes lange overgangsperioder, undtagelser, særordninger eller permanente beskyttelses-klausuler. Der er altså mulighed for at etablere helt konkrete beskyttelsesforanstaltninger på de områder, hvor det kan være nødvendigt. Denne mulighed er f.eks. til stede i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, hvor vi jo alle-